

Sygn. akt II K 709/13

1 Ds. 1704/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 09 września 2014 r.

sprawy

1. Ł. B. (B.)

syna A. i W. z d. S.

ur. (...) w Ś.

2. Ł. O. (O.)

syna W. i M. z d. (...)

ur. (...) w Ś.

3. K. K. (1) (K.)

syna J. i C. z d. K.

ur. (...) w Ś.

oskarżonych o to, że :

w dniu 28 listopada 2013r. w J.(...) gmina Ś.działając wspólnie i w porozumieniu umyślnie dokonali uszkodzenia samochodu ciężarowego marki F. (...)o nr rej. (...)w ten sposób, że po uprzednim przekazaniu przez Ł. B.K. K. (1)i Ł. O.narzędzi do cięcia w postaci nożyc i obcęarów, przecinali oni przewody elektryczne, hamulcowe, linki zabezpieczające plandekę oraz uszkodzali karoserię, Ł. B.stał na tzw. "czatach", powodując w ten sposób straty w łącznej kwocie 6.825,22 zł na szkodę W. R. (1),

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonych **Ł. B., Ł. O. i K. K. (1)** za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, przy czym ustala, że oskarżeni uszkodzili samochód m-ki F. (...) o nr rej. (...) na kwotę 9.558,60 zł oraz działali w ten sposób na szkodę (...) sp. z o.o. w W., tj. popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza każdemu z oskarżonych karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonym **Ł. B., Ł. O. i K. K. (1)** wykonanie wymierzonych im kar pozbawienia wolności na okresy 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci noży metalowych i obcęgow metalowych, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych Nr III/217/13 pod poz. 9 i 10, k. 57 a.s., przechowywanych w magazynie (...) w Ś.;

IV. na podstawie art. 70 § 2 k.k. oddaje oskarżonych **Ł. B., Ł. O. i K. K. (1)** pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

V. na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądza solidarnie od pozwanych – oskarżonych **Ł. B., Ł. O. i K. K. (1)** na rzecz powoda cywilnego W. R. (1) kwotę 1.787,38 zł (tysiąc siedemset osiemdziesiąt siedem złotych trzydzieści osiem groszy);

VI. na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. dalej idące powództwo cywilne oddala;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. obciąża oskarżonych **Ł. B., Ł. O. i K. K. (1)** kosztami procesu w równych częściach, a w tym zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa, zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w kwocie po 63,33 zł i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza im opłaty w wysokości po 180 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony W. R. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) - (...), której przedmiot stanowi m.in. transport drogowy towarów. Pokrzywdzony zatrudnia na podstawie umowy cywilnoprawnej brata Ł. R. (1), zlecając mu kierowanie pojazdem używanym do przewozu rzeczy w transporcie drogowym. W zamian za usługi świadczone na rzecz W. R. (1), Ł. R. (1) otrzymuje od niego wynagrodzenie w wysokości minimalnej 3000 zł brutto miesięcznie.

Dowód:

zeznania świadka W. R. (1), k. 9 – 10, 69, 164,

zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, k. 102,

zaświadczenie o numerze Regon, k. 103,

kserokopia umowy zlecenia nt 1/2013r. wraz z aneksem, k. 112 – 115.

W ramach prowadzonej działalności W. R. (1) zajmuje się przede wszystkim pośrednictwem w przewozie towarów, zlecając ich wykonanie innym podmiotom. Ponadto, gdy jest to bardziej opłacalne, wykonuje zlecenia osobiście, lub też powierza je Ł. R. (1), wykorzystując do tego celu samochód typu bus, m-ki F. (...) o nr rej. (...). Pojazd ten jest użytkowany przez W. R. (1) na podstawie umowy leasingu nr (...) z dnia 28.11.2012r. zawartej z (...) Sp. z o.o. z/s w W.. Z tego tytułu pokrzywdzony uiszcza miesięczną opłatę leasingową w wysokości 2326,86 zł. Samochód m-ki F. (...) o nr rej. (...) posiada wykupioną polisę ubezpieczenia OC i AC w (...) S.A. V. (...) w W..

Dowód:

zeznania świadka W. R. (1), k. 9 – 10, 69, 164,

kserokopia umowy leasingu, k. 104 – 106,

kserokopia faktur opłat leasingowych, k. 110 – 111,

kserokopia polisy, k. 141.

W dniu 28 listopada 2013r. Ł. R. (1) około godz. 17.00 zaparkował samochód m-ki F. (...) o nr rej. (...) w J.nr (...), przed domem, w którym zamieszkuje wraz z rodzicami.

Dowód:

zeznania świadka W. R. (1), k. 9 – 10, 69, 164,

zeznania świadka J. R. (1), k. 3 – 4.

W tym samym dniu około godz. 23.00 oskarżeni Ł. O., Ł. B. i K. K. (1), spotkali się w J. na przystanku. Na miejscu rozmawiali o koledze, który został aresztowany za posiadanie narkotyków oraz o krążących po wsi plotkach, że doniósł na niego Ł. R. (1). Oskarżeni postanowili, że zemszczą się na nim uszkadzając mu użytkowany przez niego samochód. W tym celu oskarżeni poszli do garażu Ł. B., który zabrał stamtąd metalowe nożyce i obcęgi. Następnie udali się wspólnie pod posesję nr (...), gdzie był zaparkowany samochód m-ki F. (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. B., k. 40, 162v – 163,

wyjaśnienia oskarżonego Ł. O., k. 50, 163v,

wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1), k. 45, 163,

protokół przeszukania pomieszczeń, k. 91.

Na miejscu Ł. B. przekazał narzędzia Ł. O. i K. K. (1), którzy podeszli do samochodu m-ki F. (...) o nr rej. (...), natomiast sam stanął na czatach obserwując czy nikt nie nadchodzi.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. B., k. 40, 162v – 163,

wyjaśnienia oskarżonego Ł. O., k. 50, 163v,

wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1), k. 45, 163,

Ł. O. i K. K. (1) przy pomocy nożyc i obcęgow zaczęli uszkadzać pojazd, przecinając w nim przewody elektryczne, hamulcowe, linki zabezpieczające plandekę, zarysowali lakier na drzwiach.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. B., k. 40, 162v – 163,

wyjaśnienia oskarżonego Ł. O., k. 50, 163v,

wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1), k. 45, 163,

protokół oględzin pojazdu, k. 5 – 7.

Po przecięciu jednego z przewodów, w samochodzie uruchomił się kompresor. W wyniku spowodowanego tym hałasu, J. R. (2) i Ł. R. (2) wyszli z budynku, lecz oskarżeni zdążyli się już oddalić.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. B., k. 40, 162v – 163,

wyjaśnienia oskarżonego Ł. O., k. 50, 163v,

wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1), k. 45, 163,

zeznania świadka J. R. (1), k. 3 – 4.

Koszt naprawy pojazdu m-ki F. (...) o nr rej. (...), w wyniku jego uszkodzenia przez oskarżonych, wyniósł łącznie 9.558,60 zł. W. R. (2) zapłacił z tego tytułu kwotę podatku vat - 1.787,38 zł, zaś resztę pokryło (...) S.A. V. (...) w W..

Dowód:

zeznania świadka W. R. (1), k. 9 – 10, 69, 164,

kserokopia faktury VAT z dnia 22.01.2014r., k. 131.

Do czasu naprawy samochodu m – ki F. (...) w dniu 22 stycznia 2014r., W. R. (1) był zmuszony zlecać podwykonawcom przewóz towarów, które mogłyby wykonać przy pomocy uszkodzonego przez oskarżonych auta. W związku z tym utracił on pewną część swoich dochodów.

Dowód:

zeznania świadka W. R. (1), k. 9 – 10, 69, 164.

Oskarżony Ł. B. ma 18 lat, jest kawalerem, uczy się w (...)w Ś., pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. B., k. 40, 162v – 163,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 67,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 79, 150.

Oskarżony Ł. O. ma 20 lat, jest kawalerem, pracuje jako pomocnik monter w firmie (...) S.A. we W., uzyskując miesięcznie około 1700 – 1900 zł. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. O., k. 50, 163v,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 68,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 81, 151.

Oskarżony K. K. (1) ma 18 lat, jest kawalerem, nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1), k. 45, 163,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 66

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 80, 152.

Oskarżeni Ł. B., Ł. O. i K. K. (1) przyznali się do zarzucanego im czynu i złożyli wyjaśnienia, w których opisali okoliczności jego popełnienia.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody o charakterze osobowym oraz materialnym, wymienione w pierwszej części uzasadnienia.

Po dokonaniu analizy materiału dowodowego, sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonych Ł. B., Ł. O. i K. K. (1), w zakresie zarzucanego im czynu z art. 288 § 1 k.k., nie budzą wątpliwości. Oskarżeni bowiem w dniu 28 listopada 2013r. działając wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia pojazdu F. (...) o nr rej. (...), w ten sposób, że przy pomocy narzędzi do cięcia w postaci nożyc i obcęgow, przecinali przewody elektryczne, hamulcowe, linki zabezpieczające plandekę oraz uszkadzali karoserię. Przypisując oskarżonym działanie w formie zjawiskowej współsprawstwa, sąd miał na uwadze to, że zawarli oni porozumienie co do wspólnego popełnienia przestępstwa, dokonując w jego ramach swoistego podziału ról, a następnie je wspólnie zrealizowali. Sąd dokonał częściowej zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonym, w stosunku do zarzucanego im w akcie oskarżenia. Mianowicie w oparciu o przedłożoną przez W. R. (1) fakturę VAT z naprawy pojazdu, sąd przyjął wartość dokonanych przez nich uszkodzeń na kwotę 9.558,60 zł. Jednocześnie sąd jako pokrzywdzonego dokonaniem przestępstwem ustalił, poza W. R. (2), także (...) sp. z o.o. w W., który to podmiot pozostaje właścicielem pojazdu m-ki F. (...).

Sąd wymierzając kary oskarżonym Ł. B., Ł. O. i K. K. (1) baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonych. Przy wymiarze kary oskarżonym, sąd miał w szczególności sposób na względzie przesłanki z art. 54 § 1 k.k. Oskarżeni są bowiem sprawcami młodocianymi, wobec czego sąd priorytetowo potraktował wobec nich dyrektywę prewencji indywidualnej.

Czyn oskarżonych odznaczał się znacznym stopniem społecznej szkodliwości oraz zawinienia. Na tę ocenę wpływ miał przede wszystkim sposób działania sprawców, którzy działali bez uzasadnionego powodu, powodując istotne uszkodzenie podzespołów pojazdu, stwarzając w ten sposób potencjalne zagrożenie dla osoby nim kierującej. Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności, sąd uznał, że karą adekwatną do przypisanego im czynu są kary po 1 roku pozbawienia wolności. Wskazany wymiar kary, pozostaje zdaniem sądu odpowiedni do sposobu zachowania oskarżonych, realizując cele kary tak w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych Ł. B., Ł. O. i K. K. (1) kar pozbawienia wolności na okresy trzech lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawcze – prewencyjne cele wobec oskarżonych. Jednocześnie z uwagi na to, że oskarżeni pozostają sprawcą młodocianymi, sąd oddał ich w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

W pkt III wyroku sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych, stanowiących przedmioty, które służyły oskarżonym do popełnienia przestępstwa.

Uznając Ł. B., Ł. O. i K. K. (1) za winnych popełnienia zarzucanego im czynu sąd na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. uwzględnił częściowo powództwo cywilne wytoczone przeciwko oskarżonym przez W. R. (1). Sąd zasądził solidarnie od pozwanych - oskarżonych na rzecz powoda cywilnego kwotę 1787,38 zł, jaka została przez niego poniesiona z tytułu udziału w kosztach naprawy pojazdu m-ki F. (...). Orzeczenie w tym zakresie znajdowało podstawę w art. 415 k.c., zgodnie z którym „Kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia”. Jednocześnie sąd oddalił dalej idące powództwo, uznając roszczenia W. R. (1) w tymże zakresie za bezzasadne lub niewystarczająco udowodnione.

I tak jako nieuzasadnione sąd uznał żądanie powoda o zasądzenie od oskarżonych na jego rzecz, zwrotu poniesionych przez niego opłat leasingowych, za okres w którym nie miał on możliwości korzystania z samochodu m-ki F. (...). Odnosząc się negatywnie do roszczenia W. R. (1), sąd miał na uwadze to, że konieczność ponoszenia przez niego powyższej opłaty wynikała z zawartej przez niego umowy leasingu i działanie oskarżonych w żaden sposób nie miało na to wpływu.

Podobnie sąd nie podzielił żądania W. R. (1) w części w jakiej domagał się on zasądzenia kwoty 5000 zł, z tytułu wynagrodzenia jakie wypłacił Ł. R. (1) za okres, w którym uszkodzony był samochód m-ki F. (...). Stwierdzając niezasadność powództwa w tymże zakresie, sąd miał na uwadze to, że zgodnie z przedłożoną przez W. R. (1) umową zlecenia, był on zobowiązany do wynagradzania Ł. R. (1) wyłącznie w zamian świadczone przez niego usługi (§4 umowy). Tym samym w sytuacji gdy skutek przestoju wywołanego uszkodzeniem pojazdu Ł. R. (1) nie wykonywał żadnych przewozów, to nie przysługiwało mu wynagrodzenie.

Sąd nie podzielił wreszcie powództwa W. R. (1) w zakresie w jakim domagał się on zapłaty od oskarżonych 11.857,69 zł, tytułem utraconego zarobku, w związku z niemożnością korzystania z samochodu m-ki F. (...). Sąd uznał, że roszczenie to nie zostało dostatecznie udowodnione. Zajmując powyższe stanowisko sąd, miał na uwadze sprzeczność jaka zachodziła pomiędzy zestawieniem załączonym przez W. R. (1) do pozwu, a treścią jego zeznań złożonych przez sądem. Z relacji powoda cywilnego złożonej w toku rozprawy wynikało bowiem, że mimo czasowego wyłączenia z użytkowania samochodu m-ki F. (...), nie doszło z jego strony do niemożności realizowania zleceń, lecz był on zmuszony wykonywać je przy pomocy podwykonawców. Nie wiązało się to zatem z utratą całości zarobków za przewozy, które mogły być wykonywane pojazdem m-ki F. (...) - jak to zostało określone w pozwie, lecz z pewnym zmniejszeniem ich wysokości. Kwota ta jednakże nie została w żaden sposób wykazana przez W. R. (1) w toku postępowania, wobec czego sąd oddalił w tym zakresie powództwo.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów procesu, sąd obciążył nimi oskarżonych. Mianowicie sąd zasądził od Ł. B., Ł. O.i K. K. (1) kwoty po 63,33 zł, stanowiące po 1/3 wydatków sądowych z tytułu uzyskania informacji z K. oraz ryczałtów za doręczanie pism w toku postępowania przygotowawczego i sądowego. Obciążając oskarżonych częściowo kosztami procesu sąd wymierzył im opłaty sądowe w wysokości przewidzianej ustawą.

SSR Radosław Gluza